

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola XII. Ad Abbatem S. Michaëlis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

EPISTOLA XL.

Ad H. Rhemensem Archiepiscopum.

Gratias illi agit pro promotione alicuius Amici.

A Mantissimo in Christo Patri & Domino, (a) H. Dei gratia Rhemorum Archiepiscopo, Fr. Philippus, tuus quod tuus. Non capit animus, cogitatio non metitur, explicare lingua non sufficit, quo congratulationis, gratiarum, & laudis occursum, dignationis vestrae liberale prosequar ornamentum, quo dignanter à vobis nostra muneratur indignitas, supra opinionem, meritumque, se subtrigit munificus vestrae benignitatis accessus, tantò me deuotius obligans, & astringens arctius gratioso vestrae serenitatis respectu, quanto paruitati meae sinceriores clementiae vestrae representat imaginem. Quis enim ego, aut quae domus Patris mei, vt de reliquijs generis nostri constituatur in loco primitiarum vestra gratiosa dignatio, vt sedeat cum Principibus, & solium gloriae teneat. Minor sum cunctis miserationibus vestris, sed inter omnia celebris excellentiae vestrae beneficia, venustius hoc sinceriusque processit, quo nihil tale praemeditantem animum liberalitatis accensae radio tetigistis. Humanæ siquidem mentis affectum nulla sic excitat gratia, nulla sic alligat, aut ardentius afficit, sicut illa quae inopinatè clementer offertur, dignanter occurrit, non quaesita liberaliter assignatur. Non est quid retribuam Domino meo, pro omnibus quae retribuit mihi. Quia sicut vestra sublimitas seruitutis nostrae perfuntione non indiget, nec subsidijs infirmioribus augmentatur, sic amoris mei fidelis oblatio, nullos in se recessus inuenit, nullos omnino sinus, nulla re-

Bibliothec. Ord. Cisterc.

(a) Erat hic Archiepiscopus, Henricus, Claravallensis Monachus, Fr. Regis Galliae. (b) Fusniacum, Ord. Cisterc. Abbatia est in Campania.

clinatoria, in qua possit circa personam vestram suae charitatis dilatare progressum: quia vasi pleno si quid infundis, effunditur; & perfectio non habuit gratiam, cui potuit accedere quod minus habuerat. Meus autem amor sic ab initio circa excellentiam vestram totus incaudit, vt apud se non inueniat exedram quae possit integritatis suae plenitudinem dilatare. Cum ergò sit diues animus, mendica facultas, & magnificentia vestra vilibus non adiuuetur impendijs, cum non sit ad manum, quod sat est in retributionis obsequio, caelestis misericordiae inferam thesauris, vestrae visitationis tam beneuolum gratumque beneficium, vt pro me retribuatur vobis Dominus. Dominus misericordia mea in saeculum, & opus manuum vestrarum benigne respiciat, ego autem iuuabo semper, & obsequar, & quamdiu spiritus hos teget artus, à magnificentiae pedibus non anellat. Rogo igitur excellentiam vestram, vt recurrente indiculo, me certificare dignemini, vbi & quando vestra possit assignari praesentia, quem designastis ex nomine. Sinceritatem vestram conseruet semper & augeat diuina Clementia.

EPISTOLA XII.

Ad Abbatem S. Michaelis.

Rogat, vt Fratrem Prioris Fusniacensis velit continuare in sua villicatione. (b)

Dilecto in Christo Patri, Amico, & Domino B. Dei gratia S. Michaelis Abbati, Fr. Philippus de Eleemosyna, salutem & sinceræ dilectionis obsequium. Ad suum referri debet vniuersi principium, & originis suae similitudinem conuenienter in omnibus exhibere. Pater est misericordiarum, & totius consolationis

Xx

Deus,

Deus, qui nos ministerij sui facit esse participes, & miserationum suarum præbet imitabilem nobis, & vtilem prærogat abundantiam. Cui cum sit proprium misereri semper & parcere, nos qui vicem eius in terris obtinemus, misericordiam debemus superexaltare iudicio, & gratiam in his qui voluntariè se & sua misericordiae vestrae subijcere non sunt aduersati. Sicut enim contumacibus ultio in re est inferenda, sic est humilibus gratia conferenda. Non est à simi misericordiae separandus, qui ad illum in spe remissionis piâ humilitate confugit. Indè est, quod benevolentiae vestrae supplicamus, vt pro amore Dei & vestro, *Fratre Prioris Fusniacensis* piâ tubuentione releuare dignemini, vt villicationis suae statum quem in manu misericordiae vestrae deposuit, assentiatis ei misericorditer reparare. Quem si apud vos rumor ex incertis collectus accusat, vel suspicio malitiae comes inflammatur, vel invidiae damnabilis zelus ardentè insimulat, debet tamen pietas excusare, & sapientia examinate consilia, & non citò ad falsa, facili credulitate delabi. Porro, cum scriptum sit, quia *omnis controuersia finis est Sacramentum*, & ipse vobis illud offert ad innocentiae signum, inter vestram & ipsius conscientiam, debet assidere medius radius charitatis, qui inter Prælarum & subditum nouum copulet gratiae nodum, dum vos exonerat, & illum plenius obligat suscepta remissio. Cum enim Dominus dicat, *Sit sermo vester, est, est, non, non, quod autem abundantius est, à malo est*; non iurantis, sed non credentis argui videtur intentio: cum ille qui iuramentum parat, suam purgationem operetur; ille indignationem fouere, iræ satisfacere videatur. Honestius ergò est Vicario Christi, & vtilius, misericorditer indulgere, quam pertinaciter exigere Sacramentum, quia de indulgentiâ merces acquiritur, & de exactione transgres-

sio. Rogamus igitur & obsecramus, humillime quâ possumus, vt plenam ei indulgentiam faciatis, & de restitutione villicationis, & de indulgentiâ Sacramenti. Parati erimus cum gratiarum actione rependere vicem, si tempus occurrerit, & vestra nobis dignatio iniungere voluerit.

EPISTOLA XIII.

Ad Abbatem Latiensem.

Scribit se in sua Bibliotheca reperisse plura opera S. Augustini, quae Latij non habebantur, eaque copanda offert.

Rarissimo Domino, & amico præcordiali, Dei gratiâ Latiensi Abbati Fr. Philippo de Claravalle, (a) noua in Christo creatura, in nouitate Spiritus ambulare. Non paruum mihi gaudium parat, quod audio & scio vos sacris litteris assuetum, & Sanctorum Patrum ingenia renouere, quos in autoritatis arce mater Ecclesia reposuit & euexit. Cum autem in ipsis sit vndè haeremus à quibus audiamus, in quibus legamus sententiarum censoriam grauitatem, vernantis eloquij iucundissimum nitorem, auream morum venustatem; superexcellit (b) Pater Augustinus, sapientia singularis, sublimis ingenio, verbis affluens, opere circumspectus. Ipse est enim caelestis fistula, & familiare Sancti Spiritus organum, de cuius, & in cuius pectore, Deus Maestatis intonuit, ad confutrandum Iudæos, ad refellendum Philosophos, ad hæreticos expellendum in manu forti & brachio extento. De operibus eius quæ vos non habetis, inuenimus apud nos, libros quatuor, videlicet, *Annotationes in Iob, contra Felicem Manichæum, contra Pelagium, & Celestium, contra duas epistolas Pelagij*. Et quidem non fuit negligentia mea, sed commeantium raritas, quod hæc citius dilectioni vestrae significare non potui, sed & hæc volumina de quibus scribo, magnorum voluminum

(a) Vocat se, de Claravalle, quia ibidem professor, & Prior erat. (b) S. Augustini Encomium.